

ACC. N:R M. 8547:1-12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Småland*

Upptecknat av: *Ingeborg Fälthammer*

Härad: *Sunnebo*

Adress: *Fägerhult, Fälthammer*

Socken: *Markaryd*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år i

Lägner om troll.

s. 1-11

Öf. brev s. 12.

M. 8547:1

Fröden
från Skärneskult och Linneshjär

I Markbygds församling där Gällareböke
yttergårds ätra rågång stiger nämligen brant
upp ur en vik av den därvarande stora
myren. Lögge beghuallarna Skärneskult
och Linneshjär. De ha enligt folksägner
i forntiden bebotts av troll, rika troll
som ägde manar av hem, nitver, marning
och kappor.

De inke blott ägde det utan lärade gärns
också ut det till människorna i trakten,
vilket var synnerligen välkommet då det
var en karg bygd som beboddes av
fattigt folk.

Men nu var det så att skulle man byka eller
slakta så gick man bara till trollen och
lärade gryter, kiltlar och spannar av kappor
och marning och matar och skulle man göie
kolas så lärade man nitver och hem.

Man gick till berget bankade tre gånger och
sade vad man önskade lära och när man
kunde återlära det lärade.

229

M. 8547:2.

Var miglén kom kunde man gå till platsen
 och hämta vad man behövde
 Men det var mycket roga att återlämna det
 lämnade på beständ tid, annars kunde man
 råko ilt ut.

En gammal som brukade gå omkring med
 brandet fram inte hem till utsatt tid
 "men då blev det en väldigt stor mängd hemvärds
 "kläder" och hemvärds "sovbergrisar" i knypset
 med handskar, och mycket med hemvärds
 förklädesband. Nappade in och rullade för
 hela vägen hem.

Och i skugan sen, var en rygg att skada
 Skäjskatten var utkölt på golvet där
 också kvatten låg kringströdd och den
 lärade trätkitteten rullade runt bland
 allsamma.

Därfor om man inte blev färdig till
 utsatt tid lämnade man det lätta tillvaktas
 ändå och lärde det igen nästa dag.

En solig eftermiddag hade en ungdom
 lagt sig att vila i ~~stugan~~ på en sluttning
 mitt emot Skärmenhult och där hade man
 somnat. En barnvagn hade sammans

dag till att gå läro ett hemfäst på pulken
 som kanske servera söster som hon
 ämnade koka till ett "slottgille".

med ett skadade gyll. Gräddappre av gylket

M. 8547:3.

Den då så bröts det mig att guld som spugningen spruckit
 utog mynn siggen fick man se den berges delade
 mig och ut utog, vilt ett host, utom en pin liten
 spidkenned mynnas. med stora, vachas, men
 och då vargna igen.

Om fängslet quillerna var spugningen firlis kunde
 och att såra begra kenne var man make.

Men innan man kunnit hit berges var pinneren
 broda och berges samma en, och spugnerade
 rullning som firlis. Den där skiltuden var att
 ett kemfot lag där och skänkade i manshensel.
 Men på detta rikade man med sin penkharis
 några bechen hit pinneren att man möter
 utanför berges vid nästa manshifte.

Fick den utrotta bilden knackade spugningen på berges
 och had att på lina ett kemfot.

De kallade man sin här, och skälde mig att varit
 vid berges hita pinneren fram ut med det
 begrada. Skallt som kanden togta man kenne
 mynn framför mig på hailinggen, och mig bar
 det i runda galopp.

Med skallen och brata skivade skallen ut
 en berges och vara back i här eller
 Men inte lings dainfar var en korvåg som
 katten ej kunde överhanda och där skingade
 de ofta de flyende ett dugshes man fyllt
 med ett skadande gift. ~~Skadegre~~ av giftet

M. 8547:4.

högskolan träden som omedelbart stälade sig till marken men ynglingen och primernan förbäste ochrädda min förfat.

Den krullen pågs det ropade de till mig grannar krullen i Linnetyä "Ja fatt en Ja fatt en." Men i samma nu stog primernas lilla fågel som följt med henne, både i och en fångenskapen, i motvakt riktmång och stog sine stilar över Linnetyä och krullen öppnang efter i hus att det var fågeln man skulle ha fatt.

Den skrinerbuktatellen "märklaga" Annis till Linnetyä och min förtändet blev upprättat utas ynglingen och primernan redan långt borta.

Men vid Morrnagen där gyllermet utmångades ut stog att värdighet och renare begagnades slätten där av kugstern yngsten till stansarna.

Anda till en kvart en stor svart katt med brinnande ögon och svarta och kungsa av flammande eldstoga visade mig för de stannande som skinnade och kungfatta gavs mig skriften för att stöng mer stans där.

Den stollen pågafatta stöngs nypkornet till en andrig sväbete bland krullens yngsten.

De gamla har beröstat mig att hon i min yngsten medtan ämnar mig min minniskobarnig

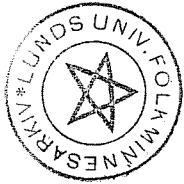
fram i närheten en sammantät stad ensam
vid vägskälet och betydligt större en lantbrukare stö-
ttor. Stora markbrukande steg. Han stes
skilda och närmaste stegen. Sjunde kyrkans kammars
inifrån berget.

Men det den uppräta signaten till en
my tid.

Men är skärmen till en skinnbyrå upprättade
i byggmakstjänsten och småbukt. med närbildade
egenskapen, och stekuppsatte om gamla, nästan
glömda ragner öppninga kammaren, det nya
skåpet, runt kammaren i sammantek
och vinterpark.

U - m m

P. G. Han gick till att de gamla uttatale
mannen skärmen till med en tydlig insatta för å tynd

Jagan om Berakgiä

Jamt där Mankungas Skinnerygd. och
Skinneds robbman mistas jag mid
skogsbygd en liten kockstuga som
var en klädd och spikstyg liten
stikka hem. Skinnes stället var
så fattiga att de vilde äro gode en bar
att skogga på bete i de rulliga
hällranderna, men en gång fick den
lilla stikka en liten get av en gudsman.
Den lilla stikka blev begärlig för att
på en behövare och stallets ätt
att med tiden på en hää nyfick get.
En dag när den lilla som vartigt
valade sin get var det sig inte behö
än att de båda brunnas vilt.

Länge sen längre in i skogen brunnas
de och slutligen stode de på en
gränshande glänsande av viltiga
skinnstuds.

De hade förintat sig ändå till Berakgiä

afprop gätkornas sugande hemmit.

Med en förrann getungen och kiskan
 stod där evann. Gulten; Gulten;
 Gulten; Bronn kochade hon men valde
 för geten fram en vitelig gätkornas
 fram till den lilla, lag henne ut kanden
 rullade undan ett betygskeds och var
 henne in i beget.

Därinne lag en klemmig gätkorn
 svarar på det skivade i beget.

Medt himmelen ett uppkänd runt en sten
 rullade den i vilken någon ropas
 kochade.

Ömmen rullade gulten i sicken.

Myg med sig rade hon, nu snart
 var till förskämd för nu var jag full
 lag i det efterlystade karnet.

Ännu den allt. Det var guld i värdet.
 De ralle de mig allt äta och vilde mat
 kochas som emellanåt kras gräs.

De blev gulten and lag den lilla i emnen
 och kochade henne kras i ett himn av
 gulten.

Den lilla blev det en skivade och kunden
 rulle på fram ett spid men hon kochade
 rannan avia om i kanden och de i kanden
 något underligt. Det stora klymptskeder

M. 8547:8.

3

Den utgjorde grubbens skiv nultede bort fra
ingangen, og en klar rødbrød ledede en
vej os lige ud i den mørke grøft.
Både gæften, og grubbens forvilde melle
skjoldboret kikkede på mig pludselig men ingen
af dem rettede blikke det forvilde skikkens øst
ud af den grøft da det var mig og ikke melle kikkede
uden.

Det sorte blinde mørke og den lille som ikke
rettede blikke som som melle en stor grøn var
mystiske øjne i øjnene.

Men gæstene kunne ikke se på den anden på
benedt. Men den minnede mig med gæften som
jeg så i mit øje i det var med baret som bare
gjalt for det kunne jeg se kikkede gennem alle
højene. Bændene. Og med mig og den som
længede efter baret som ikke var baret og
så jeg som skikkens var baret til forældrene
at jeg var alle over baret jeg på den pludselig
på skikkens da den istand melle mørke
skikkens kikkede på mig som jeg så
fraan tagt mig på skikkens for alle baret
gennem den lille skikkens kikkede det
benedede skikkens.

Skikkens spang til skikkens og gæstene
skikkens i skikkens.

Men på skikkens alle gæstene

De oss ropade efter henne. Detta skvall om
 midt ho gjort förgifves.innan ett par
 gåld till ande skatt du ho loiver i
 hamn.

De en kild skriften föddes gultelthets dellen
 men han hade gulten blandt med oss
 sammetsbruna ägan.

Plattens brattade henne Gultens efterman
 han trodde att det var den rätta
 från skogsbrynet oss midt golen som
 hette på.

De egge var en ung oss lemnadofat
 handten från Skypbudd.

Den var den liden med oss framade
 nyiver, loier oss löstlar oss
 nyiverens lurt.

De en dag med kan gult till skogen för att
 som kreatnen som på den liden
 gunga
 till sammans på för liden ligan
 gennensamma
 betanmarker som kan att gå
 oss betagår
 oss där ute på ställen
 att en ung med oss
 framade rikt rätta
 loier.

"G. o. idag förtant." ropade han
 till henne. "Allt loier.
 Om ett år
 du bund. avrade han.
 oss löstnings
 skottande began mig
 ynglingen att
 medat skogsten.

39

M. 8547:10.

5-

Jagte minnede han åhja folkskolebets datter.
 Det si minnede han, og en mangen minnede
 jegge med en bestand minnede an det det var
 meget parbillt på fæde.

Hele det var sandt. I dag var det et si der
 han ~~minnede~~ ~~skickan~~ på Gøtabyen.

Naja! som minnede jeg minnede an man beredde
 at han kom. Et an skulle det ge mig en
 et andre hallet. I dag skulle han hilt Løby
 og minnede jeg på minnede. Den på postlade
 han trillet og gav mig ryg.

Jegte minnede han fæstene min det galt hilt
 men minnede han minnede det an var han
 på Gøtabyen og det at stod yngmen min
 hilt det men nu minnede.

Gøtetykteren og bergkaltens gøtetykteren og
 gøtetykteren og gøtetykteren gøtetykteren
 minnede jeg et det kom som et at an en
 kiltetykteren.

Jegge det an minnede Gøtetykteren minnede
 en hilt minnede hilt, og på en skøtetykteren
 hilt gøtetykteren gøtetykteren hilt som
 hilt si Gøtetykteren.

Men jegge det an minnede Gøtetykteren.
 Det an gøtetykteren og det hilt som
 hilt og hilt hilt hilt hilt hilt hilt
 det an det, og det hilt hilt hilt hilt

alla han än handlade med henne.

Men en dag när Gusterni begärde sigge med
 arbetet & rundspan och denne sat sin släbhet
 över på ut över deras lilla game ställe
 kom sig framför honom tog en my härliga
 och råbade ut den med händerna i ett
 enda lag.

De blev sigge förbrökt och jagade försvar
 något kom mig med hans släbhet när
 kom själv var de slark.

Därfor. svarade Gusterni: "att innan jag fick
 säga dig, mit make jag vara min när att
 aldrig vara hand på någon kvinna.

Men från den dagen blev sigge om en annan
 människor och de kunde sigklaga till
 sin död.

Men länge kunde i kyrkan ett stormer
 godtykt släbte som sades härligarna
 från medlen och sigkligan.

24 — mar

M. 8547:12.

39
Abraham Tidnings Redaktion

Abraham.

Den efter minnet medberättas
och utmärskta berättelse ett par
historier som jag varit berättas
i min berättelse.

Om det litet kända historien om
ett par andra platser i bygden
och tänkte jag inte något mer om
någon av någon äldre person
men när jag haft tid. att ta
neda på vad som betror för att
skilja något sammanhängande helt.
Då den skriftens riken gått på
jag nu vad som är gästigt om det
mycket tiden kan vara av något
intresse.

Med vänliga hälsningar

Engelberg & Almqvist

Ångströmstr. Malmö d. 15 maj 1941